

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieścia

Doroty Zaliipskiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego:

J. A. (1)

ur. (...) we W.

syna M. i W. z domu B.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 czerwca 2014 roku we W. przy ul. (...) na wysokości nr 104 a, przemocą polegającą na chwyceniu ręką za kołnierz kurtki doprowadził Z. Ł. (1) do stanu bezbronności, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci portfela skórzanego koloru brązowego o wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 70 złotych, tj mienia o łącznej wartości 80 złotych na szkodę Z. Ł. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia II Wydziału Karnego z dnia 22 marca 2012 roku sygn akt IIK 865/11 na karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od 22 kwietnia 2013 roku - warunkowo przedterminowo zwolniony w dniu 23 stycznia 2014 roku

tj. przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **J. A. (1)** za winnego zarzucanego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 7 czerwca 2014 roku do dnia 20 października 2014 roku;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 565/14

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 4 czerwca 2014r., około godz. 10.50 osiemdziesięciodwuletnia Z. Ł. (1) szła do sklepu spożywczego przy ul. (...) we W.. W jego okolicy spotkała nie znanego sobie J. A. (1), który poprosił ją o zakupienie dla niego produktów żywnościowych. Kobieta zgodziła się. Razem z J. A. (1) weszła do sklepu, gdzie zakupiła dla niego mleko, bułki i ser topiony. Mężczyzna chciał też by zakupiła dla niego papierosy, lecz Z. Ł. (1) odmówiła. Schował wtedy zakupione produkty i prosił innych klientów o zakup papierosów. Kiedy odmówili - wyszedł ze sklepu.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12, 38 – 39, 147, zeznania świadka Z. Ł. –

k. 3, 148, zeznania świadka B. M. – k. 40 – 41, 148, protokół okazania – k. 99 – 100).

Z. Ł. (1) – po opuszczeniu sklepu - udała się do swojego mieszkania przy ul. (...). Kilka metrów od sklepu, jednak, ponownie podszedł do niej J. A. (1) i ponownie poprosił o zakup papierosów. Kobieta odmówiła i w dalszym ciągu szła w kierunku swojego miejsca zamieszkania.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12, 38 – 39, 147, zeznania świadka Z. Ł. –

k. 3, 148).

Wówczas J. A. (1) chwycił ją jedną ręką za kołnierz kurtki, co uniemożliwiło jej poruszanie. Mężczyzna drugą rękę włożył do prawej kieszeni jej kurtki, skąd zabrał skórzany portfel koloru brązowego o wartości 10 zł z zawartością gotówki w kwocie 70 zł. Następnie napastnik ją puścił, a sam uciekł w kierunku ul. (...).

Pozyskane w ten sposób środki wydał na tytoń i alkohol.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12, 38 – 39, 147, zeznania świadka Z. Ł. –

k. 3, 148, zeznania świadka B. M. – k. 40 – 41, 148).

W toku zarzucanego mu czynu oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sadowo – psychiatryczna – k. 78 – 80).

Oskarżony J. A. (1) to pięćdziesięcioletni rozwiedziony mężczyzna, ojciec dorosłego syna.

J. A. (1) uzyskał wykształcenie zawodowe i jest z zawodu krawcem. Przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej utrzymywał się ze zbiórki surowców wtórnych czego osiągał dochód rzędu 100 zł miesięcznie.

Oskarżony nadużywa alkoholu, pod którego wpływem wywołuje awantury w miejscu zamieszkania.

J. A. (1) w przeszłości był wielokrotnie karany sądownie – głównie za przestępstwa przeciwko mieniu. – M. in. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia II Wydziału Karnego z dnia 22 marca 2012 roku sygn. akt IIK 865/11, na mocy którego połączono mu kary wymierzone za przestępstwo kradzieży z włamaniem – w sprawie II K 954/10 oraz za przestępstwo kradzieży w sprawie o sygn. akt II K 550/10, a następnie wymierzono karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od 22 kwietnia 2013 roku, do 23 stycznia 2014 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 10 - 11, 146, dane osobnopolizbowe – 69,

K. – k. 70 – 71, odpisy wyroków – k. 73 – 77, 88 – 96, opinia z A/Ś – k.

139 - 140).

W toku postępowania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o szczerze, szczegółowe i wzajemnie spójne relacje pokrzywdzonej Z. Ł. (1) (k. 1 – 4, 148), która dokładnie opisała przebieg zdarzenia, a w szczególności podała, że mężczyzna któremu wcześniej zakupiła żywność – po opuszczeniu przez nią sklepu złapał ją za kołnierz kurtki w wyniku czego nie mogła się poruszyć i zabrał z kieszeni jej kurtki portfel wraz z jego zawartością. Jej zeznania okazały się zgodne z relacjami oskarżonego, a w zakresie wydarzeń, jakie miały miejsce w sklepie przy ul. (...) – także zeznaniami B. M. (2). Co więcej, Z. Ł. uzupełniła je dnia 21 lipca 2014r., kiedy to jednoznacznie i bez wątpliwości dokonała identyfikacji napastnika na przedstawionej jej tablicy poglądowej (k. 99 – 100, 42).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd wykorzystał także zeznania B. M. (2) (k. 40 – 41, 148) – potwierdzające relacje pokrzywdzonej co do zrobionych przez nią dla oskarżonego zakupów, jak też wskazujących na zachowanie stałego klienta sklepu – (...). A. Świadek zeznała, iż już w sklepie mężczyzna prosił Z. Ł. dodatkowo o zakup papierosów, na co kobieta odmówiła – podobnie jak inni klienci sklepu. B. M. nakreśliła też ramowo przebieg zdarzenia po opuszczeniu sklepu przez Z. Ł. i J. A., wskazując jednocześnie, iż ma o nim wiedzę z relacji pokrzywdzonej. – Także i te relacje spójne są z wyjaśnieniami oskarżonego.

W toku postępowania w sprawie Sąd dał też wiarę spójnymi z powyższymi, szczerymi wyjaśnieniami oskarżonego (k. 12 – 13, 38 – 39, 146), który przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, a w postępowaniu przygotowawczym wskazywał też, że zabrane pieniądze przeznaczył na tytoń i alkohol. Wiarygodności powyższych relacji, zdaniem Sądu nie podważa okoliczność, że J. A. podczas rozprawy głównej – choć podtrzymał swoje wcześniejsze relacje składane w sprawie – nie był w stanie przypomnieć sobie wszystkich szczegółów, co usprawiedliwione być może upływem czasu.

Sąd nie wykorzystał, natomiast bezstronnych relacji funkcjonariusza policji – P. S. (k. 68, 148), który opisywał przebieg zatrzymania J. A. (1), nie podając żadnych okoliczności zdarzenia z dnia 4 czerwca 2014r.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie posłużono się sporządzonymi przez uprawnione podmioty danymi o karalności skazanego (k. 70 – 71), które potwierdzone zostały odpowiednimi odpisami wyroków (k. 73 – 77, 88 – 96). Wykorzystano również sporządzone bezstronnie dane osobopoznawcze (k. 69) oraz opinię z aresztu śledczego (k. 139 – 140), które przyczyniły się do ustalenia sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonego.

W toku postępowania wykorzystano również fachową i jednoznaczną opinię biegłych lekarzy psychiatrów (k. 78 – 81), wskazującą na to, iż podczas przypisanego mu czynu oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

Mając powyższe na względzie, J. A. (1) uznano za winnego tego, że w dniu 4 czerwca 2014 roku we W. przy ul. (...) na wysokości nr 104 a, przemocą polegającą na chwyceniu ręką za kołnierz kurtki doprowadził Z. Ł. (1) do stanu bezbronności, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci portfela skórzanego koloru brązowego o wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 70 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 80 złotych na szkodę Z. Ł. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia II Wydziału Karnego z dnia 22 marca 2012 roku sygn akt IIK 865/11 na karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od 22 kwietnia 2013 roku - warunkowo przedterminowo zwolniony w dniu 23 stycznia 2014 roku.

Nie ulega, bowiem, wątpliwości, że J. A. (1), który przyznał się do popełnienia tego czynu, a którego na okazanej jej tablicy poglądowej rozpoznała Z. Ł., dnia 4 czerwca 2014r. działał przemocą na osobę Z. Ł. w ten sposób, że złapał ją za kołnierz kurtki, w wyniku czego – jak wskazywała pokrzywdzona – została unieruchomiona, co jest przejawem bezbronności. – Wykorzystując ten stan, natomiast, J. A. dokonał kradzieży należącego do Z. Ł. mienia.

Co więcej, w świetle danych o karalności oskarżonego, jak też zgromadzonych w sprawie odpisów wyroków nie ulega też wątpliwości, iż J. A. (1) przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. – Popełnił go, bowiem, w okresie krótszym niż pięć lat od odbycia okresu przenoszącego 6 miesięcy kary orzeczonej za przestępstwa przeciwko mieniu, których dotyczył wyrok łączny w sprawie II K 865/11.

Stwierdzić, zatem, należy, że J. A. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu karę trzech lat pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości zachowania J. A. (1), wyrażającego się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonych dóbr, do których w niniejszym wypadku należy nie tylko mienie, ale i zdrowie i życie, a także sposób i okoliczności popełnionego czynu. Sąd zważył w szczególności na wyjątkowo naganny charakter działania oskarżonego: pięćdziesięciodwuletni mężczyzna, obezwładnił bowiem, niespełna osiemdziesięcioletnią kobietę, emerytkę, która wcześniej zakupiła mu – na jego prośbę - żywność odmawiając jednakże zakupu papierosów. J. A. (1) zabrał jej więc – wykorzystując niebezpieczna w wieku pokrzywdzonej dla jej życia i zdrowia działanie - celem uzyskania niewielkiej w dzisiejszych realiach ekonomicznych kwoty pieniędzy, którą przeznaczył na zakup wyrobów tytoniowych i alkoholu.

Zwrócono też uwagę na wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, a w szczególności na fakt, iż odpowiadał on w warunkach powrotu do przestępstwa.

Stwierdzono także, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla stosowania przemocy lub groźby jej użycia dla zaboru mienia, a także przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Realizując dyspozycję art. 63 § 1 k.k., Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania.

Mając, natomiast na uwadze, iż uiszczenie kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla oskarżonego, utrzymującego się ze zbiórki surowców wtórnych zbyt uciążliwe, został on zwolniony od obowiązku ich uiszczenia, w tym od opłaty.